

دانشگاه شهید بهشتی

دانشکده علوم ریاضی

پایان نامه کارشناسی ارشد

گرایش ریاضی محض

عنوان

فضای مدولای بعضی از رویه های اقلیدسی

تکین

استاد راهنما

دکتر ویدا میلانی

استاد مشاور

دکتر پوربرات

نگارش

اصغر حاجتی

شهریور ۸۷

انجمن اطلاعات درک معنی زبان
سینما و تئاتر

۶ - ۱۰/۱ / ۱۳۸۷

۱۰۷۸۲۰

«صور تجلسه دفاع از پایان نامه دانشجویان دوره کارشناسی ارشد»

تهران ۱۹۸۳۹۶۳۱۱۳ اوین

لفن: ۲۹۹۰۱

باز گشت به مجوز دفاع شماره ۶۱۲۰۰۲۴۹۲ مورخ ۸۷/۶/۵ جلسه هیأت داوران ارزیابی پایان نامه: آقای

اصغر حاجتی دورباش شماره شناسنامه: ۶۲۵۲ صادره از: تهران متولد: ۱۳۶۰ دانشجوی دوره کارشناسی ارشد: ریاضی

محض

با عنوان:

فضای مدولای بعضی از رویه های اقلیدسی تکین

به راهنمایی:

خانم دکتر ویدا میلانی

طبق دعوت قبلی در تاریخ ۸۷/۶/۶ تشکیل گردید و بر اساس رأی هیأت داوری و با عنایت به ماده ۲۰ آئین

نامه کارشناسی ارشد مورخ ۷۵/۱۰/۲۵ پایان نامه مزبور با نمره ۱۹٫۵ درجه عالی مورد تصویب قرار گرفت.

امضاء

نام دانشگاه

مرتبه علمی

۱- استاد راهنما: خانم دکتر ویدا میلانی

شهید بهشتی

استادیار

۲- مشاور: آقای دکتر مهدی پوربرات

شهید بهشتی

استادیار

۳- داور: خانم دکتر فرشته ملک

خواجه نصیرالدین طوسی

استادیار

۴- داور: آقای دکتر جعفر شفاف

شهید بهشتی

استادیار

۵- مدیر گروه: آقای دکتر علیرضا سالمکار

شهید بهشتی

استادیار

تقدیم به پدر و مادرم

چکیده

در این پایان نامه به مطالعه سطوح اقلیدسی می پردازیم و شرایط لازم و کافی را طوری می یابیم که این سطوح تحت این شرایط با یک سطح اقلیدسی با نقاط تکین مخروطی که تکینگی هایی در نقاط از پیش تعیین شده دارد به طور هم‌مدیس هم ارز باشند. مرجع اصلی این پایان نامه مقاله [۱۹] می باشد.

تشکر

از پدر و مادر عزیزم که همواره در تمام شرایط، در زندگی ام حامی من بوده و هستند متشکرم. همچنین شایسته است از استاد گرامی ام، خانم دکتر ویدا میلانی که راهنمایی اینجانب را متقبل شدند و همینطور جناب آقای دکتر پوریرات که به عنوان استاد مشاور بنده قبول زحمت فرمودند کمال تشکر را داشته باشم.

در پایان امیدوارم که این پایان نامه توانسته باشد سهمی هر چند ناچیز را در خدمتگذاری به علم ریاضیات در کشورمان داشته باشد و موفقیت تمام افرادی را که در این علم بنیادی فعالیت می کنند، آرزومندم.

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۳	۱ رویه های قطعه ای مسطح
۳	۱-۱ مثلث بندی اقلیدسی
۱۰	۲-۱ پوشش جهانی شاخه ای یک رویه قطعه ای مسطح
۱۱	۳-۱ توسیع رویه های قطعه ای مسطح
۱۸	۴-۱ هولونمی رویه های قطعه ای مسطح
۲۲	۵-۱ توسیع در نزدیکی یک نقطه تکین
۲۳	۶-۱ هم ارزی هندسی مثلث بندی های اقلیدسی
۲۵	۷-۱ متریکهای مسطح با تکینگی های مخروطی
۳۱	۲ رابطه با رویه های ریمان
۳۱	۱-۲ رویه های ریمان
۳۸	۲-۲ توابع همساز با تکینگی های لگاریتمی
۴۷	۳-۲ دیفرانسیلهای درجه دوم
۵۲	۳ دسته بندی رویه های قطعه ای مسطح با تکینگی مخروطی
۵۶	واژه نامه
۵۷	واژه نامه انگلیسی به فارسی
۶۶	واژه نامه فارسی به انگلیسی
۷۴	نمایه ها
۷۸	مراجع
۸۱	چکیده انگلیسی

مقدمه

موضوع اصلی مورد مطالعه در این پایان نامه رویه های اقلیدسی با نقاط تکین مخروطی می باشد و از اصلی ترین ابزارها برای مطالعه آنها تابع های همساز با تکین های لگاریتمی و دیفرانسیل های درجه دوم می باشد.

یک رویه اقلیدسی رویه ایست که به طور موضعی ساختار صفحه اقلیدسی را می گیرد. یا به طور هم ارز متریک ریمانی مسطح دارد (یا به عبارت دیگر متریک آن انحنا صفر دارد).

حالت عمومی تر از رویه های اقلیدسی، رویه های اقلیدسی با نقاط تکین مخروطی (به طور مختصر $e.s.c.s$) هستند که رویه های قطعه ای مسطح را نیز شامل می شود و رویه هایی هستند که موضعاً هندسه پیک مخروط استاندارد را به خود می گیرند. می توان آنها را با استفاده از یک متریک ریمانی مسطح که تکینگی هایی در نقاطی از یک منیفلد دو بعدی دیفرانسیل پذیر دارد تعریف کرد.

هر مخروط استاندارد ثابت یکتایی را به همراه دارد که این ثابت را مقدار بازی (که یک عدد مثبت حقیقی است) می نامیم. بنابراین $e.s.c.s$ یک ثابت به ازای هر یک از این نقاط تکین می گیرد. به علاوه هر رویه اقلیدسی (یا ریمان) با نقاط تکین مخروطی یک ساختار همیدیس یکتا را به ارث می برد.

در فصل اول این پایان نامه ابتدا به بررسی توپولوژی رویه های قطعه ای مسطح می پردازیم. سپس یک متریک ریمانی را روی آنها به گونه ای تعریف می کنیم تا تبدیل به یک رویه اقلیدسی با نقاط تکین مخروطی شوند و به بررسی هندسه آنها می پردازیم. در فصل دوم رابطه این رویه ها با رویه های ریمان پرداخته و در نهایت در فصل سوم با استفاده از این خواص هندسی و توپولوژیک یک دسته بندی از $e.s.c.s$ (که هدف اصلی ما در این پایان نامه نیز می باشد) را با جواب دادن به این پرسش انجام می دهیم:

فرض کنیم یک رویه ریمان بسته و جهت پذیر S را در اختیار داشته باشیم، $x_1, \dots, x_n \in S$ و $0 \leq \theta_1, \dots, \theta_n \leq 2\pi$. تحت چه شرایطی S تبدیل به یک $e.s.c.s$ می شود به طوری که در نزدیکی x_i ساختار مخروط با ثابت بازی θ_i را دارد و در نقاط دیگر این ثابت بازی صفر می باشد. برای اثبات

آن از وجود دیفرانسیل های درجه دوم روی روی یک سطح بسته از گونای بزرگتر از یک و همچنین وجود تابعهای همساز که تکینه های لگاریتمی در نقاط خاص از این سطوح دارند استفاده می کنیم [۱۸]. دیفرانسیل های درجه دوم به طور کامل در مرجع [۱۵] مورد بررسی قرار گرفته اند. مرجع اصلی این پایان نامه مقاله سال ۲۰۰۷ از ترویانیف [۱۹] می باشد.

اصغر حاجتی دورباش

۱. رویه های قطعه ای مسطح

۱-۱ مثلث بندی اقلیدسی

یک منیفلد توپولوژیک از بعد n فضای هاسدورف همبند M می باشد که یک پایه شمارا داشته باشد و هر نقطه $p \in M$ یک همسایگی باز U داشته باشد که نسبت به توپولوژی القایی با یک مجموعه باز V از $H^n = \{(x_1, \dots, x_n) | x_n \geq 0\}$ همئومورف باشد. یک چنین همئومورفیسم $f: U \rightarrow V$ یک کارت نامیده می شود. یک اطلس عبارت است از خانواده از کارتهای $\{f_\alpha, U_\alpha\}$ بطوریکه U_α یک پوشش باز از M است.

منیفلد توپولوژیک با بعد دو رویه نامیده می شود. به رویه فشرده بدون مرز رویه بسته و در غیر اینصورت رویه باز گفته می شود.

اگر منیفلد M شامل یک اطلس ماکسیمال $\{f_\alpha, U_\alpha\}$ از کارتها باشد بطوریکه نگاشت

$$f_\beta \circ f_\alpha^{-1}: f_\alpha(U_\alpha \cap U_\beta) \rightarrow f_\beta(U_\alpha \cap U_\beta)$$

دیفرانسیل پذیر از کلاس C^∞ باشد می گوئیم M یک منیفلد دیفرانسیل پذیر از بعد n است.

تعریف ۱-۱-۱. فرض کنیم Σ یک رویه باشد. یک مثلث بندی اقلیدسی از Σ یک مجموعه ازدوتاییهای

$$\Psi: \{(T_\alpha, f_\alpha)\}_{\alpha \in A}$$

می باشد که هر T_α یک زیرمجموعه فشرده از Σ می باشد و $f_\alpha: T_\alpha \rightarrow R^2$ یک همئومورفیسم به روی یک مثلث ناتباهیده $f_\alpha(T_\alpha)$ (مثلث با مساحت بزرگتر از صفر) در صفحه اقلیدسی R^2 است. یک زیرمجموعه e از T_α را یال می نامیم اگر $f_\alpha(e)$ یک یال از $f_\alpha(T_\alpha)$ در صفحه اقلیدسی R^2 باشد و می گوئیم نقطه p از Σ یک رأس از مثلث بندی است اگر تصویر آن $f_\alpha(p)$ یک رأس از $f_\alpha(T_\alpha)$ باشد.

همچنین مثلث بندی اقلیدسی باید در شرایط زیر صدق کند:

۱. هر نقطه از Σ در یکی از مثلثهای T_α قرار داشته باشد، یعنی: $\cup_\alpha T_\alpha = \Sigma$.

۲. این مثلثها موضعاً متناهی باشند، و این به این معنی می باشد که هر نقطه همسایگی داشته باشد که فقط با تعداد متناهی از مثلثهای T_α اشتراک داشته باشد.

۳. اگر $\alpha \neq \beta$ آنگاه $T_\alpha \cap T_\beta$ یا تهی باشد یا ضلع یا یک رأس.

۴. اگر $T_\alpha \cap T_\beta \neq \emptyset$ آنگاه یک ایزومتري $g_{\alpha\beta} \in E(2)$ گروه ایزومتريهای صفحه

اقلیدسی وجود داشته باشد به طوريکه در مجموعه $T_\alpha \cap T_\beta$ داشته باشیم:

$$f_\alpha = g_{\alpha\beta} f_\beta.$$

به هر عنصر $(T_\alpha, f_\alpha) \in \Psi$ یک مثلث یا یک ۲-ساده از مثلث بندی گفته می شود و این دوتایی را اغلب با T_α نمایش می دهیم. همچنین به رأسها و ضلعها به ترتیب ۰-ساده و ۱-ساده گفته می شود. دو مثلث بندی اقلیدسی

$$\Psi^1 := \{(T_\alpha^1, f_\alpha^1)\}, \Psi^2 := \{(T_\alpha^2, f_\alpha^2)\}$$

از رویه Σ مساوی گفته می شوند اگر تمام سادههای آنها برابر باشند و به ازای هر $\alpha \in A$ یک ایزومتري $g_\alpha \in E(2)$ وجود داشته باشد بطوريکه در T_α رابطه $f_\alpha^2 = g_\alpha f_\alpha^1$ برقرار باشد.

تعريف ۱-۱-۲. به رویه Σ که دارای یک مثلث بندی اقلیدسی Ψ باشد رویه قطعه ای مسطح گفته می شود و آن را با نماد (Σ, Ψ) نمایش می دهیم.

رویه قطعه ای مسطح (Σ, Ψ) با تعدادی ساختار اضافی همراه است که به طور مختصر به آنها اشاره می کنیم:

روی این رویه ها اندازه مساحت به طور خوشتعريف بیان می شود. به این ترتیب که زیرمجموعه $E \subset \Sigma$ را اندازه پذیری گوئیم اگر مجموعه $f_\alpha(T_\alpha \cap E)$ به ازای هر α متعلق به σ -جبر زیر باشد:

$$X = \{A \mid A \text{ یک زیرمجموعه لبگ اندازه پذیر از } R^2 \text{ است}\}.$$

مجموعه تمام چنین زیرمجموعه های E از Σ که در شرط بالا صدق می کنند تشکیل یک σ -جبر می دهد:

برای اثبات آن، چون T_α به ازای هر α یک زیرمجموعه فشرده از Σ است، $f_\alpha(T_\alpha)$ یک زیرمجموعه بسته و در نتیجه زیرمجموعه بورل از \mathbb{R}^2 خواهد بود. پس $f_\alpha(T_\alpha)$ به ازای هر α لبگ اندازه پذیر است

و T_α یک زیر مجموعه اندازه پذیر از Σ خواهد بود. در نتیجه مجموعه Σ یک مجموعه اندازه پذیر است.

فرض کنیم مجموعه های E_1, E_2, \dots که $E_i \subset \Sigma$ در این شرط صدق کنند که به ازای هر α داشته باشیم $f_\alpha(E_i \cap T_\alpha) \in X$ چون $f_\alpha(T_\alpha \cap (\cup E_i)) = \cup f_\alpha(T_\alpha \cap E_i)$ و از اینکه X, σ -جبر است خواهیم داشت: $\cup_\alpha f_\alpha(E_i \cap T_\alpha) \in X$. پس $f_\alpha((\cup E_i) \cap T_\alpha) \in X$ و در نتیجه $\cup E_i$ یک زیرمجموعه اندازه پذیر از Σ است.

همچنین اگر به ازای هر α ، $f_\alpha(E \cap T_\alpha) \in X$ آنگاه $f_\alpha(E \cap T_\alpha)^c \in X$ از طرفی داریم:

$$f_\alpha(E^c \cap T_\alpha) = f_\alpha(E \cap T_\alpha)^c \cap f_\alpha(T_\alpha)$$

از σ -جبر بودن X خواهیم داشت $f_\alpha(E^c \cap T_\alpha) \in X$. در نتیجه E^c یک زیرمجموعه اندازه پذیر از Σ است.

پس مجموعه های $E \subset \Sigma$ که $f_\alpha(E \cap T_\alpha) \in X$ تشکیل یک σ -جبر می دهد. اندازه مجموعه اندازه پذیر $E \subset \Sigma$ را به صورت زیر تعریف می کنیم:

$$\mu_\Sigma(E) = \sum_\alpha \mu(f_\alpha(T_\alpha \cap E))$$

که μ اندازه لبگ در R^2 است.

تعریف ۱-۱-۳. یک ساختار طول روی یک مجموعه X عبارت است از یک خانواده C از نگاشتهای $X \rightarrow I: f$ به ازای هر بازه $I \subset \mathbb{R}$ که آنها را با نماد $C(I)$ نشان می دهیم و یک نگاشت $\ell: C = \cup C(I) \rightarrow \mathbb{R}_+ \cup \{\infty\}$ که در شرایط زیر صدق کند:

۱. مثبت بودن: برای هر $f \in C$ ، $\ell(f) \geq 0$ و اگر $\ell(f) = 0$ اگر و فقط اگر f ثابت باشد.
۲. تحدید و کنار هم گذاری: اگر $I \subset J$ آنگاه تحدید هر عضو $C(J)$ به I در $C(I)$ قرار بگیرد (تحدید).

و منظور از کنار هم گذاری اینست که اگر داشته باشیم:

$$g \in C([b, c]), f \in C([a, b])$$

و تابع $h: [a, c] \rightarrow X$ به گونه ای باشد که تحدید آن به $[a, b]$ برابر با f و تحدید آن به $[b, c]$ برابر g باشد آنگاه $h \in C([a, c])$ و داشته باشیم:

$$\ell(h) = \ell(f) + \ell(g).$$

به h کنار هم گذاری یا ضرب f و g گفته می شود، $h = f \cdot g$.
 ۳. پایدار تحت تغییر پارامتر: اگر φ از I به روی J یک همئومورفیسم باشد و $f \in C(J)$ آنگاه:

$$\ell(f \circ \varphi) = \ell(f) \text{ و } f \circ \varphi \in C(I).$$

۴. پیوستگی: برای هر $I = [a, b]$ نگاهت $(f|_{[a,t]})$ که $t \rightarrow \ell(f|_{[a,t]})$ یک تابع پیوسته باشد.
 حال اگر $C: [0, 1] \rightarrow \Sigma$ منحنی پیوسته دلخواهی روی Σ باشد طول آن $\ell(C)$ را مساوی با طول اقلیدسی آن در صفحه اقلیدسی R^2 یعنی:

$$\sum_{\alpha} \Lambda_{f_{\alpha}}(T_{\alpha} \cap C[0, 1])$$

تعریف می کنیم که منظور از طول اقلیدسی Λ_c یک منحنی $c: [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^2$ عبارت است از:

$$\Lambda_c([a, b]) = \sup\{\Lambda_c(P) \mid P \in P[a, b]\}$$

$$\Lambda_c(P) = \sum_{k=1}^m \|c(t_k) - c(t_{k-1})\|$$

که سوپریمم روی تمام افرازهای $P[a, b] = \{t_0, \dots, t_m\}$ بازه $[a, b]$ گرفته شده است.
 پس (Σ, Ψ) با این تعریف یک ساختار طول خواهد داشت که در اینجا $C(I)$ تمام توابع پیوسته از بازه های بسته $I = [a, b]$ به Σ است.

حال به ازای دو نقطه $x, y \in \Sigma$ تابع $d_{\ell}(x, y)$ را به صورت زیر تعریف می کنیم:

$$d_{\ell}(x, y) = \inf\{\ell(f) \mid f: [a, b] \rightarrow \Sigma, f \in C, f(a) = x, f(b) = y\}.$$

تابع $d_{\ell}(x, y)$ ، تابع فاصله نامیده می شود. اگر Σ همبند باشد، d_{ℓ} یک متریک روی آن تعریف می کند. برای اثبات آن به این طریق عمل می کنیم: چون Σ همبند و موضعاً همبند مسیری است $d_{\ell}(x, y)$ به ازای هر دو نقطه x, y تعریف می شود. چون تابع ثابت در C قرار دارد به ازای هر $x \in \Sigma$ ، $d_{\ell}(x, x) = 0$. از تعریف d_{ℓ} همچنین داریم $d_{\ell}(x, y) = d_{\ell}(y, x)$ که $x, y \in \Sigma$.
 اگر $p \neq q$ ، آنگاه $d_{\ell}(p, q) \neq 0$. این به دلیل اینکه مثلثها اقلیدسی هستند و طول هر منحنی پیوسته در این مثلثها مثبت است برقرار است.

حال برای اثبات نامساوی مثلث فرض می کنیم که $\varepsilon > 0$ و $\alpha, \beta \in C$ دو منحنی در Σ باشند که به ترتیب از چپ به راست نقطه p را به نقطه q و نقطه q را به نقطه r وصل می کنند، به طوریکه:

$$l(\alpha) < d(p, q) + \frac{\varepsilon}{2} \quad \text{و} \quad l(\beta) < d(q, r) + \frac{\varepsilon}{2}$$

حال با عمل پشت سر هم قرار دادن دو مسیر، اجتماع آنها تبدیل به یک منحنی پیوسته γ در Σ می شود که نقطه p را به نقطه r وصل می کند. آنگاه داریم:

$$d(p, r) \leq l(\gamma) = l(\alpha) + l(\beta) < d(p, q) + d(q, r) + \varepsilon$$

چون ε دلخواه بود پس نامساوی مثلث نیز به دست می آید.

تعریف ۱-۱-۴. فرض کنیم یک ساختار طول روی رویه Σ داشته باشیم. یک متریک روی Σ که به روش بالا با استفاده از تابع فاصله مربوط به این ساختار بدست آمده باشد متریک طول یا متریک ذاتی نامیده می شود.

به عنوان مثالهایی از اینگونه متریکها می توان به متریک به دست آمده روی یک مینفولد ریمانی با استفاده از متریک ریمانی روی آن اشاره کرد. که C تمام منحنیهای دیفرانسیل پذیر قطعه ای روی آن می باشد.

تعریف ۱-۱-۵. اگر متریک فضای متریک X ذاتی باشد آنگاه X یک فضای طول یا فضای متریک مسیری نامیده می شود.

از اینرو رویه قطعه ای مسطح با استفاده از ساختار طول و متریک بدست آمده در بالا یک فضای طول است.

ساختار دیگر که می توان روی یک رویه قطعه ای مسطح تعریف کرد مرتبه تکینگی می باشد که مجموع زوایای مثلثهای مجاور با یک رأس را اندازه گیری می کند:

تعریف ۱-۱-۶. رأس $p \in \Sigma$ را در نظرمی گیریم. فرض کنیم T_1, \dots, T_k تمام مثلثهایی از مثلثبندی Ψ باشند که با رأس p مجاور هستند. می گوئیم رأس p یک رأس مخروطی با اندازه زاویه کلی θ است اگر:

$$\theta = \sum_{j=1}^k \varphi_j$$

که φ_j اندازه زاویه مجاور با رأس $f(p)$ در مثلث $f_i(T_i)$ به ازای $1 \leq i \leq k$ می باشد. همچنین مرتبه تکینگی $\beta(p)$ از رأس p به صورت زیر تعریف می شود:

$$\beta(p) = \frac{\theta}{2\pi} - 1.$$

تابع β را می توان با تعریف $\beta(x) = 0$ به ازای هر $x \in \Sigma$ که یک رأس از مثلثبندی نباشد به تمام رویه Σ گسترش داد.

می گوئیم نقطه x یک نقطه تکین است اگر $\beta(x) \neq 0$ یا به عبارت دیگر $\theta \neq 2\pi$. در غیر اینصورت به آن یک نقطه منظم می گوئیم.

لم ۱-۱-۷ (فرمول گاوس - بونه). فرض کنیم Ψ یک مثلثبندی اقلیدسی دلخواه از رویه فشرده بدون مرز Σ باشد. آنگاه خواهیم داشت:

$$\chi(\Sigma) + \sum_{x \in \Sigma} \beta(x) = 0.$$

که $\chi(\Sigma)$ شاخص اویلر رویه Σ می باشد.

اثبات: ابتدا ثابت می کنیم هر مثلثبندی اقلیدسی از یک رویه فشرده تعداد منتهای مثلث دارد: فرض کنیم یک مثلثبندی از Σ تعداد نامتناهی مثلث داشته باشد. حال یک نقطه از هر مثلث انتخاب می کنیم که روی ضلعها قرار نداشته باشد. چون Σ فشرده است این مجموعه از نقاط یک نقطه حدی p_0 در Σ دارد. پس هر همسایگی از p_0 با تعداد نامتناهی از مثلثهای این مثلثبندی اشتراک خواهد داشت. اما چون طبق تعریف مثلثبندی موضعاً منتهای است یک همسایگی از p_0 وجود دارد که فقط تعداد منتهای از مثلثها را قطع می کند و به این ترتیب به تناقض می رسیم. از اینرو $\sum_{x \in \Sigma} \beta(x)$ خوشتعریف است.

V را تعداد رأسها، E را تعداد یال و F را تعداد وجه های مثلثبندی در نظر می گیریم.

حال فرمول گاوس - بونه معادل با فرمول زیر است:

$$2\pi\chi(\Sigma) = 2\pi\left(\sum_v \left(1 - \frac{\theta_v}{2\pi}\right)\right) = \sum_v (2\pi - \theta_v)$$

پس به اثبات تساوی اخیر می پردازیم. اما داریم:

$$\begin{aligned} \sum_v (2\pi - \theta_v) &= 2\pi V - \sum_v \theta_v \\ &= 2\pi V - \sum_f (\text{مجموع زاویه های درونی تمام مثلثهای موجود}) \\ &= 2\pi V - \sum_f \pi = 2\pi V - \sum_f (3-2)\pi = 2\pi V - \sum_f 3\pi + \sum_f 2\pi \end{aligned}$$

هر مثلث سه ضلع دارد و چون Σ بدون مرز است داریم:

$$2E = 3F$$

از اینرو:

$$\begin{aligned} 2\pi V - \sum_f 3\pi + \sum_f 2\pi &= 2\pi V - 3\pi F + 2\pi F \\ &= 2\pi V - 2\pi E + 2\pi F \\ &= 2\pi(V - E + F) \\ &= 2\pi(\chi(\Sigma)). \end{aligned}$$

لم ۱-۱-۷ نتیجه جالب زیر را به همراه دارد که در هیچ جایی از این پایان نامه از آن استفاده نمی شود. اگر S یک رویه قطعه ای مسطح باشد و با کره S^2 هم‌مورف باشد و به ازای هر $x \in S$ داشته باشیم $\beta(x) > -1$ ، آنگاه حداقل سه نقطه روی S وجود دارد که در شرط $0 < \theta < 2\pi$ صدق می کنند: برای اثبات آن ابتدا فرض کنیم دقیقاً دو نقطه وجود داشته باشد که در شرط $0 < \theta < 2\pi$ صدق کند. آنگاه داریم:

$$\sum_{i=1,2} (2\pi - \theta_i) = -2\pi(\beta_1 + \beta_2) < 4\pi = 2\pi\chi(S^2)$$

که با لم ۱-۱-۷ تناقض دارد. چون $0 < \theta < 2\pi$ ، به ازای کمتر از دو نقطه مخروطی در مجموع سمت چپ نابرابری بالا عدد کوچکتری نسبت به حالت فقط دو نقطه مخروطی بدست خواهد آمد، این نیز با لم ۱-۱-۷ تناقض دارد.

به عنوان کاربردی دیگر از این فرمول می توان گفت که هیچ مثلث بندی اقلیدسی روی رویه های بسته یا فشرده بدون مرز از گونای بزرگتر از ۱ وجود ندارد که بدون نقاط تکین مخروطی باشد.

۲-۱ پوشش جهانی شاخه ای رویه قطعه ای مسطح

اگر (Σ, Ψ) یک رویه قطعه ای مسطح باشد آنگاه $\Sigma' = \Sigma - \{p_1, \dots\}$ را رویه باز حاصل از برداشتن رأس های تکین $p_1, \dots \in \Sigma$ در نظر می گیریم.

تعریف ۱-۲-۱. می گوئیم منحنی $c: [0,1] \rightarrow \Sigma$ قابل قبول است اگر تعداد نقاط $x \in [0,1]$ که $c(x)$ روی یالی از مثلث بندی قرار می گیرد متناهی باشد و $c(x) \in \Sigma'$ به ازای هر $0 < x < 1$.

تعریف ۲-۲-۱. فرض کنیم $h: ([0,1] \times [0,1]) \rightarrow \Sigma$ یک هموتوبی باشد. می گوئیم h یک هموتوبی قابل قبول است اگر به ازای هر $h_t(s) = h(t,s), t \in [0,1]$ یک منحنی قابل قبول باشد. دو منحنی $c_0(t)$ و $c_1(t)$ را هموتوپ قابل قبول می گوئیم اگر هموتوبی قابل قبول h وجود داشته باشد که $h_0(t) = c_0(t), h_1(t) = c_1(t)$.

مثلث ثابت $T_0 \in \Psi$ را از این مثلث بندی در نظر می گیریم و آنرا مثلث خانه یا مثلث پایه می گوئیم. سپس نقطه ثابت x_0 را که یک نقطه درونی T_0 است انتخاب می کنیم و به آن نقطه پایه می گوئیم. پوشش جهانی شاخه ای رویه قطعه ای مسطح (Σ, Ψ) عبارت است از مجتمع اقلیدسی $\hat{\Psi}$ دو بعدی $\hat{\Psi}$ که به صورت زیر به دست آمده است:

یک k -ساده $\hat{\sigma}$ از $\hat{\Psi}$ ($k = 0, 1, 2$) یک دوتایی به شکل $(\sigma, [c])$ میباشد که σ یک ساده از Ψ است و $[c]$ کلاس هم ارزی تمام منحنیهایی است که با منحنی c تحت یک هموتوبی قابل قبول هموتوپ هستند و مثلث T_0 را به σ وصل می کنند.

در نتیجه پوشش جهانی شاخه ای $\hat{\Psi}$ مجتمع ساده کی $\hat{\Psi}$ می باشد که لزوماً موضعاً متناهی نیست و نگاشت $\Psi \rightarrow \hat{\Psi}$ که $(\sigma, [c])$ را به σ می فرستد یک نگاشت ساده کی $\hat{\Psi}$ می باشد.

تحقق هندسی $\hat{\Psi}$ را با $\hat{\Sigma}$ نشان می دهیم. در نتیجه $\hat{\Sigma}$ یک فضای توپولوژیکی مثلث بندی $\hat{\Sigma}$ شده می باشد که با یک نگاشت پوشای $\Sigma \rightarrow \hat{\Sigma}: P$ همراه است که هر ساده σ را به طور همئومورف به روی ساده متناظر در Ψ می فرستد. نگاشت $P, \hat{\Sigma}$ را تبدیل به یک فضای طول می کند، به این ترتیب که $C_{\hat{\Sigma}}$ را مجموعه تمام منحنیهای پیوسته $\hat{\Sigma} \rightarrow [a,b]: f$ می گیریم و $l_{\hat{\Sigma}}(f)$ را در $\hat{\Sigma}$ مساوی با

$\ell(P(f([a,b])))$ در نظر می گیریم (در حقیقت ما به هر سادک $(\sigma, [c])$ از $\widehat{\Psi}$ هندسه یک سادک اقلیدسی[†] را نسبت می دهیم). پس $\widehat{\Sigma}$ با این ساختار طول یک فضای متریک است. روش دیگر برای درک $\widehat{\Sigma}$ اینگونه است: همانطوریکه می دانیم برای ساخت فضای پوشش جهانی \widetilde{X} از فضای توپولوژیک X با نقطه پایه x_0 که X همبند مسیری، موضعاً همبند مسیری و به طور نیمه موضعی همبند ساده[†] می باشد قرار می دهیم:

$$\widetilde{X} = \{[\gamma] \mid \gamma: [0,1] \rightarrow X, \gamma(0) = x_0\}$$

و $[\gamma]$ کلاس هموتوپی منحنی γ (با یک هموتوپی که نقاط انتهایی $\gamma(0)$ و $\gamma(1)$ را ثابت نگاه می دارد) می باشد. \widetilde{X} همراه با نگاشت $P: \widetilde{X} \rightarrow X$ که $[\gamma]$ را به $\gamma(1)$ می فرستد یک پوشش جهانی برای X می باشد [۷].

حال فرض می کنیم $\widetilde{\Sigma}$ پوشش جهانی Σ باشد. با استفاده از نگاشت P همانند بالا $\widetilde{\Sigma}$ یک فضای طول و در نتیجه فضای متریک می باشد که در انتها برای متمیم این متریک نقاط متناظر با رأسهای تکین را به آن اضافه نموده ایم تا $\widehat{\Sigma}$ حاصل شود.

۱-۳-۳ توسعه رویه های قطعه ای مسطح

فرض کنیم یک مثلث بندی اقلیدسی Ψ از Σ در اختیار باشد. آنگاه یک ضلع از (Σ, Ψ) درونی نامیده می شود اگر در مرز Σ قرار نداشته باشد. مثلثهای یکتای $T_1, T_2 \in \Psi$ که با این ضلع درونی مجاور هستند هنگام این ضلع نامیده می شوند.

لم ۱-۳-۱ (لم چسباندن). X را یک فضای توپولوژیک در نظر می گیریم، و فرض می کنیم $X = A_1 \cup \dots \cup A_k$ که در اینجا A_i یک مجموعه بسته در X می باشد. به ازای هر i فرض کنیم $f_i: A_i \rightarrow Y$ یک تابع پیوسته باشد و $f_i|_{A_i \cap A_j} = f_j|_{A_i \cap A_j}$. آنگاه تابع پیوسته یکتای $f: X \rightarrow Y$ وجود دارد که به ازای هر i ، $f|_{A_i} = f_i$.

اثبات: [۹] ص ۴۶.

حال e را یک یال درونی در نظر می گیریم که مثلتهای $(T_1, f_1), (T_2, f_2)$ هنگ این یال هستند. طبق تعریف مثلث بندی اقلیدسی، ایزومتري $g_{12} \in E(2)$ وجود دارد که در مجموعه $T_1 \cap T_2 = e$ رابطه $f_1 = g_{12} f_2$ برقرار است. اگر لازم بود ایزومتري g_{12} را با ایزومتري تقارن نسبت به خط $f_1(e)$ ترکیب می کنیم تا $f_1(T_1)$ و $f_2(T_2)$ به جز در نقاط $f_1(e)$ هیچ اشتراکی نداشته باشند. نتیجه می گیریم ایزومتري $g: T_2 \rightarrow R^2$ وجود دارد که نقاط درونی $f_1(T_1)$ و $g(T_2)$ هیچ اشتراکی نداشته باشند و $f_1(e) = g(e)$ طبق لم چسباندن تابع پیوسته

$$f_e = f_1 \cup g: T_1 \cup T_2 \rightarrow R^2$$

وجود دارد که یک ایزومتري از هنگ به روی یک چهارضلعی در صفحه اقلیدسی نیز می باشد. نگاشت f_e که به اینصورت به دست آمده است نگاشت آشکار ساز هنگ نامیده می شود. همچنین می گوئیم g ادامه f_1 در طول ضلع e می باشد. تعاریف هنگ، آشکار ساز هنگ، و ادامه در طول یک یال به طور مشابه برای پوشش جهانی شاخه ای $\hat{\Sigma}$ تعریف می شود.

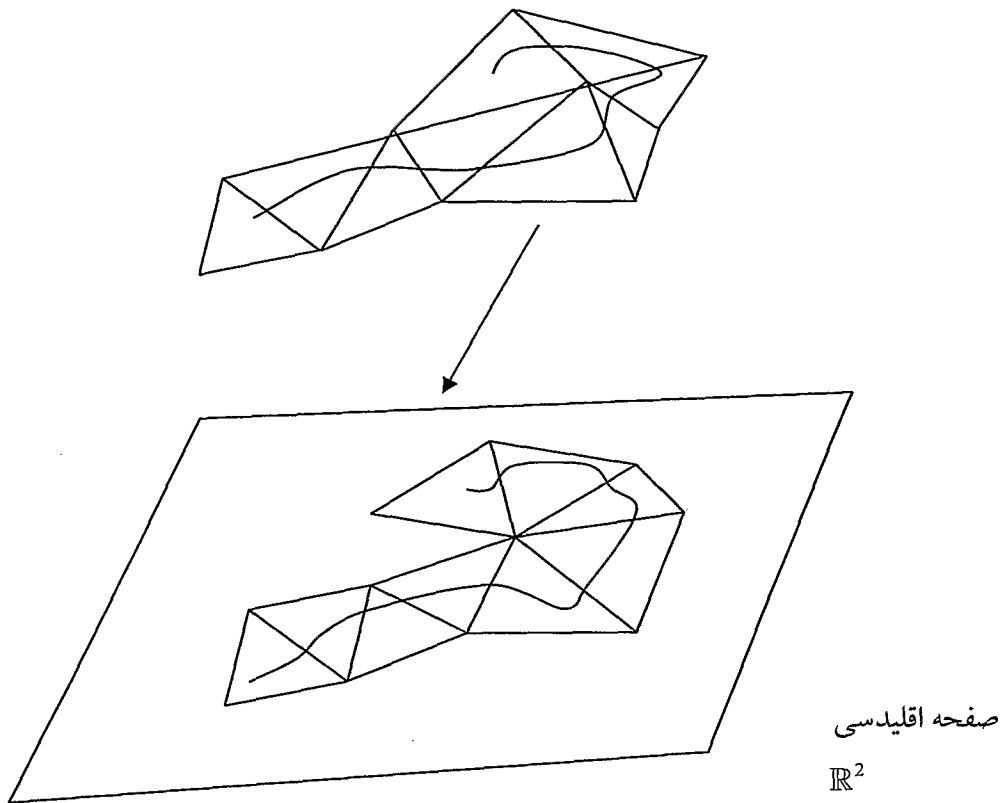
لم ۱-۳-۲ (لم عدد لبگ). فرض کنیم X یک فضای متریک فشرده و U_1, \dots, U_n یک پوشش باز از آن باشد. در اینصورت عدد $\delta > 0$ وجود دارد که هر $U \subset X$ با قطر کمتر از δ مشمول یکی از اعضای این پوشش است.

اثبات: [۹] ص ۷۶.

لم ۱-۳-۳. فرض کنیم (Σ, Ψ) یک رویه قطعه ای مسطح باشد با مثلث پایه T_0 . حال ایزومتري f_0 از T_0 به روی یک مثلث در R^2 را در نظر می گیریم. آنگاه نگاشت یکتای $f: \hat{\Sigma} \rightarrow R^2$ وجود دارد که در مثلث T_0 ، f و f_0 برابر هستند و f هر هنگ را به طور ایزومتريک به روی یک چهارضلعی می نگارد:

اثبات: فرض کنیم \hat{x} یک نقطه در $\hat{\Sigma}$ باشد. این نقطه به یک سادک $\hat{\sigma} = (\sigma, [c])$ در $\hat{\Psi}$ تعلق دارد. یک منحنی قابل قبول c که نقطه پایه $x_0 \in T_0$ را به σ وصل می کند انتخاب می کنیم. چون c قابل قبول است، فقط تعداد متناهی از یالهای e_1, \dots, e_n را با همین ترتیب قطع می کند که امکان تکرار نیز وجود دارد. حال به این منحنی یک دنباله از مثلتهای T_1, \dots, T_n را متناظر می کنیم با این ویژگی که (T_0, T_1) هنگ یال e_1 باشد، (T_1, T_2) هنگ یال e_2 باشد و به همین ترتیب ادامه می دهیم تا

(T_{n-1}, T_n) هنگ یال e_n باشد. همانند شکل ۱ در زیر تابع $f_j: T_j \rightarrow R^2$ را ادامه f_{j-1} در طول یال e_j به ازای $1 \leq j \leq m$ در نظر می گیریم و در نهایت تعریف می کنیم:

$$f(\hat{x}) := f_m(p(\hat{x})).$$

شکل ۱

حال ثابت می کنیم نقطه $f(\hat{x}) \in R^2$ فقط به کلاس هموتوپی قابل قبول $[c]$ بستگی دارد و نه به مسیر c . فرض کنیم α, β در کلاس هموتوپی c قرار داشته باشند، پس یک هموتوپی قابل قبول $h: ([0,1] \times [0,1]) \rightarrow \Sigma$ وجود دارد. به ازای هر رأس v از مثلث بندی تمام مثلثهایی که با رأس v مجاور هستند را ستاره v و درون این ستاره را ستاره باز v می نامیم.

حال یک پوشش باز را برای $h([0,1] \times [0,1])$ به این صورت انتخاب می کنیم:

(۱) اگر $x \in h([0,1] \times [0,1])$ یک رأس باشد، همسایگی باز از x را ستاره باز x می گیریم (۲). اگر x نقطه درونی یک یال باشد این همسایگی را نقاط درونی هنگ این یال می گیریم (۳). در نهایت اگر x نقطه درونی یک مثلث باشد درون این مثلث را به عنوان همسایگی باز از x در نظر می گیریم. حال متناظر با این همسایگیها سه دسته بندی ممکن زیر برای دو منحنی هموتوپ قابل قبول α و β با نقاط ابتدایی و انتهایی یکسان که در یکی از این همسایگیها قرار دارند را در نظر میگیریم:

الف) اگر هر دو منحنی در یکی از همسایگی های باز از نوع ۲ یا ۳ قرار داشته باشند و نقاط ابتدایی و انتهایی یکسانی داشته باشند آنگاه تحت ادامه در صفحه اقلیدسی \mathbb{R}^2 دارای نقاط ابتدایی و انتهایی یکسانی هستند.

ب) اگر هر دو α و β در یکی از همسایگی های باز از نوع ۱ قرار داشته باشند و x یک رأس منظم باشد، آنگاه باز هم ادامه آنها در صفحه اقلیدسی \mathbb{R}^2 دارای نقاط ابتدایی و انتهایی یکسانی خواهد بود.

ج) اگر هر دو α و β در یکی از همسایگی های باز از نوع ۱ قرار داشته باشند و به رأس تکین مخروطی x ختم شوند، چون هنگام ادامه مثلثهای موجود در ستاره x در امتداد هر منحنی در این ستاره، همواره تصویر این رأس در صفحه اقلیدسی \mathbb{R}^2 ثابت است، تصویهای α و β در \mathbb{R}^2 دارای نقاط انتهایی یکسانی خواهد بود.

مجموعه تمام این همسایگیها پوشش بازی برای $h([0,1] \times [0,1])$ است. چون این مجموعه یک زیرمجموعه فشرده از Σ است تعداد متناهی از این همسایگیها مانند $\{U_i\}$ آنرا می پوشانند. در نتیجه طبق لم ۱-۳-۲ افزاز $0 = t_0 < t_1 < \dots < t_m = 1$ از $[0,1]$ وجود دارد که مجموعه $h([t_{i-1}, t_i] \times [t_{j-1}, t_j])$ در $\{U_i\}$ قرار می گیرد.

فرض کنیم α_{ij} منحنی در Σ باشد که از تحدید h به فلش نشان داده شده در شکل ۲-الف به دست آمده است و β_{ij} منحنی حاصل از تحدید h به فلش نشان داده شده در شکل ۲-ب باشد: